

РЕШЕНИЕ

№ 2149

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10355** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] - непридружен непълнолетен, представляван от назначение от НБНН адв. Л. С.- САК, срещу Решение № 10323 от 01.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1419 от 05.08.2024 г. на РПЦ С.. С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Наведени са доводи, че административният орган неправилно и в противоречие с материалния закон, е направил заключение за трета сигурна държава по смисъла на пар. 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Позовава се на глава V, § 52-79 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес на детето, публикуван през м. ноември 2014 г. Счита, че административният орган неправилно е приел, че по отношение на А. А. не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства, визирани в разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Счита, че са налице обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като същевременно не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал.

2 от ЗУБ. Излага аргументи за най-добрия интерес на детето, който счита, че в този случай не е отчетен. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба, иска се съдът да постанови отмяна на решението и върне преписката за ново произнасяне по молбата за закрила.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради съображения в административния акт. Правилно е приложен материалният закон. Спазени са административно-производствените правила. Моли Съда, да вземе предвид представената от жалбоподателя противоречива информация, която жалбоподателя е представил в регистрационния си лист и проведеното му интервю.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № ОК-13-1419 от 05.08.2024. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от А. А. А., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От административния орган е прието, че А. А. А. е непридружен непълнолетен съгласно пар.1, т.4 от ДР на ЗУБ. В хода на административното производство сирийският гражданин е представляван от адвокат, назначен от НБПП. Както и от социален работник от отдел Закрила на детето, назначен със заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ по местоживееене. С решение № 1645/08.08.2024 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ, на основание чл.25, ал.1 и ал.3 от ЗУБ, на непълнолетното лице е назначен и същото представлявано ефективно в производството по молбата му за закрила от адв. Л. Сръднев, както и пред съда.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 68/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2408050001.

С писмо рег. № 15899/30.07.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-14389 от 10.09.2024 г. директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 15.08.2024 г. интервю, обективирано в Протокол с рег. № 15899, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че А. А. А. е напуснал страната си по произход 25 дни преди проведеното интервю, нелегално в Турция, където е останал за период от десет дни в [населено място], след което е преминал нелегално за българска територия. Жалбоподателят посочва, че е бил заловен от българските власти, на границата ни със С.. Твърди, че е искал да достигне Германия, където живее негов близък и където иска да работи.

Жалбоподателят е посочил още, че е роден в С. и до 6 г. възраст живял в [населено място], след което до напускането на страната му, е живял в [населено място] и не се завръщал в Х.. Твърди, че [населено място] е под контрола на кюрдските сили, а Х. е разделен на две части, контролирани съответно от редовната сирийска армия и Свободната армия. Заявява, че не е женен и няма деца. Споделя, че в С. е учил до втори клас и е работил две години в областта на строителството.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с причини от личен и икономически характер, като посочва и общото положение и войната в С.. Допълва, че с властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Не е членувал в политически партии или организации, не е бил арестуван, съден или осъждан от официалните власти в държавата си по произход. Посочва, че не подлежи на военна служба, тъй като няма навършени съответните години.

А. А. А. разказва още, че войната е започнала през 2012 г., а до Х. е достигнала в края на 2012 г., когато е нахлула Свободната армия и жалбоподателят и семейството му са напуснали града. Споделя, че в М. контрол са имали от страна на Свободната армия, като от 2014 г. до 2017 г. е имало присъствие на групировката на Ислямската държава (ДАЕШ), които по думите на А. А. са тормозили хората и обучавали малки деца да използват оръжие. Посочва, че през 2017 г. ДАЕШ са се оттеглили, след наличието на натиск от страна на всички страни- Свободната армия, Турция, И., редовната армия и кюрдите. Заявява, че е напуснал страната си в конкретния период поради липсата на финансови възможности. Във връзка със сигурността в неговия район, споделя още, че положението е по-спокойно, но има глад, корупция и няма училища. Не посочва наличието на въоръжени сблъсъци.

При издаване на процесното Решение, административния орган е взел под внимание и факта, че жалбоподателят е потърсил закрила на българска територия едва след задържането му от българските гранични власти, в опит да напусне територията на страната ни. За това свидетелства и Протокол № 15899/05.08.2024 г.

Видно от ДЗ с вх. № ОК-727/22.08.2024 г. на РПЦ- С., А. А., самоволно е напуснал РПЦ-С., а в следствие е променил и адреса си, без да уведоми ДАБ-МС и в законоустановения 30-дневен срок не е посочил обективни причини за това.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. и Справка № ЦУ-1841/23.08.2024 г., относно общото положение в С., от които става ясно, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60 % от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Същевременно става ясно и, че Официалното правителство на С. контролира

централната и южната част на провинцията, докато Сирийските демократични сили и свързаните с тях Отряди за защита на народа контролират и/или имат присъствие в [населено място] (конкретно в кварталите „Шейк М.“ и „А.“), в района на Т. Р. на север от [населено място] и в М. и А. ал Араб (Кобане) в източните райони на провинцията Х..

От изложените данни при проведеното на жалбоподателя интервюто, ведно с данните от приложените справки за ситуацията в С., в това число и самоволното напускане на общежитието в РПЦ- С., административния орган е обосновал извод, че на чуждият гражданин не следва да се предостави международна закрила в Република България.

По отношение наличието на основание по чл. 8 от ЗУБ, административния орган е приел, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Същият не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Прието е, че посочените от чуждият гражданин проблеми от криминален характер, които е имал с деца на 15-16 години през 2019 г., както и това, че през 2021 г. на КПП са му били искани пари, бил е ударен и му е взет часовника, са ирелевантни, не са относими и не могат да се отнесат като оказано му преследване.

Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основаните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Обсъдено е и предвиденото по глава V “В” от Наръчника по процедури и критерии на Службата на ВКБООН за лицата, които се отклоняват от военна служба, като е прието, че обстоятелства, свързани с отказа на молителя за военна служба, съставляващи основание за предоставяне на статут, не се доказват. Този извод е направен въз основа на декларираното от оспорващия, че е политически неангажиран, не е заявил, че отказва да служи в сирийската армия по религиозни съображения, нито са констатирани морални убеждения или съображения на съвестта, които да му пречат да служи в армията. Що се касае до ситуацията в С., в решението е прието, че същата не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки

посегателства като смъртно наказание или екзекуция , заплахата от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми с на територията на С.. По изложени подробни съображения е прието, че по отношение на молителя не са налице основания за предоставяне на международна закрила по основанията на чл.8 и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ. Същевременно с това за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ.

В съдебна заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на

административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Съгласно „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което жалбоподателят не е направил. В тази връзка правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не я заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

В процесния случай е взет под внимание и факта, че чуждият гражданин е потърсил закрила на българска територия едва след задържането му от българските гранични власти, в опит да напусне страната ни. Административният орган е извел обоснован извод, че подадената молба за закрила е породена от невъзможността към дадения момент на чуждия гражданин да продължи нелегалния си път през територията на България. Видно и от Докладна записка № ОК-727/22.08.2024 г. на РПЦ- С., А. А. е

напуснал самоволно РПЦ-С., след което е променил и адреса си, като не е съобщил за това органите на ДАМ-МС, въпреки законоустановения 30-дневен срок.

С оглед на представената бежанска история и последващите действия от страна на търсещия закрила, правилно административния орган е приел, че същия е изразил по очевиден начин нежелание да му бъде предоставена международна закрила в Република България, като и в този смисъл да се да се ползва от евентуално полагащите му се права на лице, получило международна закрила в РБ. Действията на чуждият гражданин, по своята същност, представляват мълчалив отказ от подадената молба за международна закрила в Република България и са израз на пренебрежение към законодателството на държавата, която му е предоставила реален достъп до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се обръща към сирийците и обещава да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с “бунтовниците” за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихадистките си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.”, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на

отбраната на Турция и САЩ провеждат среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024г. САЩ обявяват, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната

цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална

Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за транзакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01.2025г. германският външен министър А. Бербок пътува до С. за едnodневна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въввлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат сметени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от

терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, доколкото от страна на молителя се изтъква страх да не бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията, която опасност по принцип съществува за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнормимо към предоставяне на международна закрила.

Споделими и към датата на устните състезания са изводите в оспореното решение за целенасочени действия не само на оспорващия но и на семейството му като цяло и с цел да се събере на територията на Република България и поради това квалификацията му като

икономически мигрант, а подаването на молбата за международна закрила е продиктувано от невъзможността да продължи пътя си към друга страна и след като е бил задържан от българските гранични власти. Също правилно е прието като относимо и обстоятелството, че сирийският гражданин е променил без причина и без да уведоми адреса си и е в неизвестност, не е посочил обективни причини и не е съдействал на органите да изяснят обстоятелствата, свързани с молбата му за закрила. Така не е съдействал да се изяснят данни за действителната му самоличност, същият е посочил две различни дати, на които е роден, заявил е, че притежава лична карта и неговата майка може да му изпрати семейна книжка за установяване на произхода и възрастта му, но не е направил това. Така същият е заявил при регистрацията, че е [дата на раждане] , а впоследствие на интервюто, като е запитан да потвърди декларираните при регистрацията данни е заявил, че е [дата на раждане] , а различната дата при регистрацията посочил, тъй като бил изморен. Същият не е представил доказателства, с които е могъл да разполага за да изясни точната си възраст, поради което съдът подлага под съмнение непълнолетието му. Също два пъти на интервюто е посочил различен брой на братята и сестрите си. Дава сведения за смяната на групировките, които контролират [населено място] и за действията им, когато напуснал обстановката била по-спокойна, все още имало напрежение, последните седмици също определя ситуацията като по-спокойна. Изнесените данни от сирийския гражданин данни за деца на 15-16г., свързани с кюрдите, въоръжени, които единствено са му оказали насилие, не са относими към предоставяне на закрила, доколкото се касае за групировка, на която се е противопоставяла официалната власт към онзи момент. Както изрично е заявил, неговото семейство е решило да напусне С. със заем, целта му е да достигне до братовчед си и да работи в Германия за да издържа семейството си, а родителите му искат от него да получи на българска земя събиране на семейството. Обсъдени в съвкупност, данните за оспорвания, дори и да са верни, сочат на извод, че същият е икономически мигрант и търси по-добър живот, не е съдействал на българските органи за изясняване на обстоятелства, свързани с молбата му за закрила и очевидно няма действително желание да получи закрила от българската държава.

В заключение, постановеното с оспореното решение е правилно като резултат и на основание актуалната обстановка в С. след падането на режима на Б. А.. От изложената от чужденеца бежанската история се

установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. Предвид данните за действията, предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че бомбардировките няма да бъдат приключени. Целта е да се унищожат запасите от химическо оръжие и да се предотврати военни обекти да попаднат под контрола на терористични групировки. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрене на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

На основание изложеното, с оспореното решение правилно е постановен отказ да се предостави международна закрила на оспорващия както на основание чл.8, така и на основанията по чл.9 ЗУБ. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. **Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,**

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 10323 от 01.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: